

תת"ע 5673/12/17 - מדינת ישראל נגד דיקפואה סיון

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 5673-12-17 מדינת ישראל נ' סיון
בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דיקפואה סיון

הנאשמת

הכרעת דין

1. ראשית דברי:

החלטתי להרשיע את הנאשמת בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

2. נסיבות המקרה:

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום לפיו ביום 30/06/17 בשעה 09:30, נהגה ברכבה תוך שהיא משתמשת בטלפון שלא באמצעות דיבורית, זאת בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה תשכ"א, 1961 (להלן: "התקנות"). הנאשמת כפרה במיוחס לה וטענה כי הרימה את הטלפון הנייד שלה (לאחר שזה נפל לרצפת הרכב) וזאת בשעה שעמדה ברמזור אדום.

3. דיון והכרעה:

במקרה דנן החלטתי להרשיע את הנאשמת, וזאת מן הטעמים הבאים:

- דו"ח הפעולה של המתנדב רס"ל דניאל פרקש (ת/1) הינו מפורט וקוהרנטי ותיאר את מקום עמידת הניידת בחנייה שבצמוד לצומת אלאדהם עם חזית הניידת לכיוון כביש 70, עת הבחין בנאשמת נוהגת על כביש 70 מצפון לדרום כשהיא אוחזת בידה הימנית ומול פניה בטלפון נייד בצבע כהה. המתנדב הורה לה לעצור תוך שמירת קשר עין רציף עד לעצירתה.
- חיזוק לכך, נמצא במזכר שערכה השוטרת רפ"ק חיה הכט (ת/2) ובה היא מתארת את מקום עמידת

הניידת באופן סטטי כ-5 מטרים מהכביש ממזרח למערב, עת הבחינה בנאשמת נוסעת מצפון לדרום כשטלפון נייד בידה הימנית ועד עצירתה.

- הנאשמת מצידה, אינה מתכחשת לעובדה כי אחזה בטלפון בידה, אך בעדותה טענה כי עשתה זאת תוך שהיא מרימה את הטלפון שנפל בתוך רכבה, וזאת בזמן שעמדה עם רכבה ברמזור אדום בעצירה מוחלטת. הנני נוטה שלא לאמץ גרסה זו, שכן הנאשמת העלתה גרסה זו לראשונה רק בעת עדותה, בעוד בתגובתה בדו"ח הפעולה נרשם כי אמרה שהטלפון נפל לה והיא הרימה אותו בזמן הנסיעה.
- כמו כן, טען השוטר בעדותו כי במקום האירוע אין שום רמזור, והדבר אף לא נזכר בדו"ח הפעולה ובמזכר השוטרים, אשר ציינו במפורש כי הנאשמת אחזה בטלפון הנייד בשעת נסיעה בלבד.
- לאור העובדה כי ניתן להניח שפעולת הרמה של טלפון הינה פעולה המבוצעת די במהירות, סבורני כי אם היתה הנאשמת אכן מבצעת את פעולת ההרמה בעוד היא בעצירה מוחלטת ברמזור ולא בשעת נסיעה, היה הדבר מתבטא במסמכי השוטרים שעמדו מרחק קצר מהכביש בו נסעה הנאשמת.
- למען הסר ספק, מאחר ועפ"י גרסת המאשימה, הנאשמת אחזה בטלפון הנייד ללא כל שימוש בו, יאמר כי קבע ביהמ"ש העליון לעניין זה כי אחיזה בטלפון הנייד בזמן הנהיגה מהווה, כשלעצמה, עבירה לפי **תקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות** ואין כל צורך להוכיח מהו השימוש המסוים, אותו ביצע הנהג בטלפון בזמן הנהיגה ברכב, אם בכלל ביצע שימוש כזה. המדובר בשני איסורים נפרדים ועצמאיים - אחיזה ו- שימוש בטלפון הנייד בזמן הנהיגה **(רע"פ 10020/16 ברוך בן יוסף נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 24.04.2018))**.

4. סיכום של דבר:

- לאור כל האמור לעיל, עולה כי המאשימה עמדה במידת ההוכחה הנדרשת במשפט הפלילי והוכיחה מעבר לכל ספק סביר כי הנאשמת אחזה בטלפון בשעת הנסיעה בידה הימנית, ועל כן ביצעה את המיוחס לה בכתב האישום. לפיכך, הריני להרשיע את הנאשמת בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום.
- קובע לטיעונים לעונש ליום 18.9.19 שעה 12.00
- הנאשמת תהיה פטורה מהתייצבות באם תגיש טיעוניה בכתב.
- המזכירות תמציא העתק מהכרעת דין זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ד סיוון תשע"ט, 17 ביוני 2019 בהעדר הצדדים.